

Демократа са дугом војном каријером и одличјима из ирачког рата Џон Волш оптужен да је преписао истраживачки рад.

Амерички сенатор Џон Волш из Монтане могао би бити јака узданица Демократске странке ако му откриће да је четвртина његове завршне магистарске тезе на постдипломским студијама преписана из већ постојећих радова других људи не помути блиставу каријеру. Демократа са војним стажом од 33 године и одличјима из ирачког рата идеалан је за странку којој се приговара да није довољно ратоборна. Напредовање у његовој војној служби базира се и на завршеним мастер студијама на Америчком Вор колеџу и одбрањеном мастер раду о америчкој политици на Блиском истоку.

Џон Волш са сином Мајклом

Са овим стратешким истраживачким пројектом Волш је стекао титулу мастера 2007. са 46 година, а како пише јучерашњи „Њујорк тајмс”, запањујуће је што је закључак његовог истраживања скоро од речи до речи преузет из једног документа о међународном миру из Карнегијеве фондације. Остали извори од којих је преузео цитате, представљајући их као сопствену анализу, јесу академски радови, политички есеји из специјализованих часописа и књиге.

Скоро сви ови радови других људи доступни су на интернету, али Волш их представља као део свог истраживања. Закључак у шест тачака препорука о томе којим правцем да се креће америчка спољна политика састоји од осамсто речи и готово дословце је преузет из Карнегијевог документа, тврди њујоршки лист.

На исти начин на који је недавно представљена упоредна анализа доктората министра

Небојше Стефановића, градоначелника Сенише Малог и председника општине Нови Београд Александра Шапића на „Пешчанику“, „Њујорк тајмс“ поткрепљује свој текст илустрованим табелама преписаних делова.

Када му је новинар у интервјуу у прошли уторак поднео на увид идентичне пасусе из његовог рада са текстовима из радова других аутора, Волш је рекао да није учинио ништа намерно и да не верује да је његова теза плагијат.

Волшов помоћник у кампањи сугерисао је да овај случај треба да се гледа у контексту целе његове каријере и да је сенатор у то време пролазио кроз тежак период, јер је један од чланова његове јединице у Ираку извршио самоубиство неколико недеља пре него што је Волшу истицао рок за предају рада. Дан касније, прекјуче, уследило је и Волшово „објашњење“ да је оболео од трауматског ратног синдрома и да се после Ирака лечи од депресије.

Волшов државни факултет одмах ће испитати наводе „Њујорк тајмса“, провући оспорени рад кроз интернетски програм за утврђивање плагијата и, уколико буде знакова да су делови његовог истраживања преписани, разматраће се да ли је то урадио „случајно или намерно“. Потом ће сазвати ревизорску комисију, а на крају ће ректор овог универзитета одлучити о евентуалној казни. Из Вор колеџа, међутим, наглашавају да се они придржавају врло строгих правила о академском интегритету.

О репутацији овог војног колеџа, који постоји више од једног века, сведочи и чињеница да су ту дипломирали многи чувени амерички генерали. Титула коју је на њему стекао, Волшу је помогла да напредује у војним чиновима, а када је у фебруару сенаторско место упражњено одласком Макса Бокуса на амбасадорско место у Кину, демократе су се понадале да ће им долазак Волша у Сенат помоћи на предстојећим јесењим изборима.

Случајеви плагијата, попут Волшовог, нису ретки ни у америчком политичком врху, али они најчешће нису негативно утицали на успон тих личности у вашингтонској каријери. Прошле године открило се да је републикански сенатор Ренд Пол из Кентакија преписао од других коментар који је потписао својим именом у једним новинама. Често се помиње и афера са садашњим потпредседником Џозефом Бајденом, који је 1988. одустао од председничке кампање када је откривено да је у предизборном говору позајмио од британског политичара главну тезу, а није га поменуо. Бајден је касније само ређао функције. Иако се с времена на време потегне његов гаф из млађих дана, то му није

сметало да се задржи на врху.

За Волша сада се каже да је по броју и распону плагираних делова много дубље од других загазио у блато. Могуће је да ће то утицати да га Вор колеџ ради своје академске репутације на неки начин укори. Да ли ће то утицати на јавно мњење које у овом кратко подшишаном ратном ветерану види јунака, а не академца, човека који је вичан писању истраживачких радова? Све зависи од тога колика ће се медијска прашина дизати у овом случају и коме је у интересу да је подстиче.

Зорана Шуваковић

(Политика)